

אלו מנחות נקמצות פרק שביעי מנחות

עה.

עין משפט
נר מצוה

במא א ב מ"י פ"ג מהל'
מעה"ק הלכה ח:
ל ג מ"י שם הלכה ח ט:
לא ד מ"י שם הלכה ו:
לב ה מ"י שם הלכה ח:

תורה אור השלם

1. וְאִם מִנְחָה עַל הַמִּזְבֵּחַ
קָרְבָּנָךְ סֶלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן
מִצָּה תִּהְיֶה: וִיקָרָא בָּהּ
2. וְכִי תִקְרַב קָרְבֵּן מִנְחָה
מֵאִפֶּה תִּגְדֹּר סֶלֶת חֲלוֹת
מִצַּת בְּלוּלֹת בִּשְׁמֵן וְרִיקִי
מִצּוֹת מְשֻׁדָּחִים בִּשְׁמֵן:
- וִיקָרָא בָּהּ ד
3. פֶּתוֹת אֶתֶּה פֶּתִים וְיִצְקֶת
עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הִוא:
- וִיקָרָא בָּהּ ו

שיטה מקובצת

[illegible]

מזה אהלן יציקה ובליעה אף באן יציקה ובליעה. סימנה למנה לי
למילך מג"ש דקרנבן קרנבן מיפוק לי דמרצין בסמוך
מדכתיב מנחה לרבות כל המנחות ליציקה ולא ממעטין אלא מנחה
מאפה ומצונו למימר דעיקר ג"ש למתן שמן בכלי אחיה ויציקה

מזה כאן מתן שמן בכלי אף להלן מתן שמן
 בכלי ¹⁶ ומה להלן יציקה ובלילה אף כאן
 יציקה ובלילה: חלות בוללן דברי רבי וחכמים
 אומרים סולת: ת"ר ¹⁷ סלת בלולה *מלמד
 שנבללת סולת רבי אומר חלות בוללן שנאמר
² חלות בלולות אמרו לו והלא לחמי תודה
 נאמר בהן חלות ואי אפשר לבוללן ¹⁸ כשהן
 חלות אלא סולת כיצד עושה ¹⁹ ג'נות שמן בכלי
 קודם לעשייתה ונותנה ג'נות שמן עליה ובלולה
 ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן וקומץ
 רבי אומר חלות בוללן שנאמר חלות בלולות
 בשמן כיצד עושה ג'נות שמן בכלי קודם
 לעשייתה ונותנה ולשה ואופה ופותתה ונותן
 עליה שמן ובלולה וחוזר ונותן עליה שמן
 וקומץ אי אפשר ²⁰ דקאמרי ליה רבנן לרבי
 מאי היא אמר רבי שמואל בר רב יצחק
 רביעית שמן היא היאך מתחלקת לכמה
 חלות: החלות טעונות בלילה ורקיקין משיחה:
 תנו רבנן חלות בלולות ולא רקיקין בלולין
 שיכול והלא ²¹ דין הוא ומה חלות שאינן
 טעונות משיחה טעונות בלילה רקיקין
 שטעונין משיחה אינו דין שטעונין בלילה
 תלמוד לומר חלות בלולות ולא רקיקין בלולין
 רקיקין משוחין ולא חלות משוחות שיכול
 והלא דין הוא ומה רקיקין שאינן טעונין
 בלילה טעונין משיחה חלות שטעונות בלילה
 אינו דין שטעונות משיחה תלמוד לומר
 רקיקין משוחים ולא חלות משוחות מאי
 תלמודא אמר רבא לא לישתמיט ²² ולכתוב
 חלות משוחות ורקיקין בלולין: כיצד מושחן
 כמין כי והשאר נאכל וכו': ²³ מאי כמין כי
 אמר רב כהנא כמין כי יווני: תנו רבנן
 מנחה הבאה ממצה חלות ומצחה רקיקין
 מביא לוג שמן וחוצהו חציו לחלות וחציו
 לרקיקין ²⁴ וחלות בוללן ורקיקין מושחן ומושח
 את הרקיק על פני כולו ושאר השמן מחזירו
 לחלות ²⁵ רבי שמעון בן יהודה משום רבי
 שמעון אומר מושחן כמין כי ושאר השמן
 נאכל לכהנים: תניא אידך רקיקין הבאים
 בפני עצמן מביא לוג שמן ומושחן וחוזר
 ומושחן עד שיכלה כל שמן שבלוג רבי שמעון
 בן יהודה אומר משום ר"ש מושחן כמין כי
 ושאר השמן נאכל לכהנים: מנצ' ²⁶ י"ל
 המנחות הנעשות בכלי טעונות פתיתה ²⁷
 גמ' למעוטי מאי אמר רב פפא למעוטי
 שתי הלחם ולחם הפנים תנו רבנן ²⁸ פתות אותה
 פתים מנחה לרבות כל המנחות לפתיתה
 יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים
 ת"ל אותה ²⁹ ויצקת שמן מנחה לרבות כל
 המנחות ליציקה יכול שאני מרבה אף מנחת
 מאפה ³⁰ תלמוד לומר עליה שמן אוציא את
 החלות ולא אוציא את הרקיקין תלמוד לומר
 היא מאי תלמודא אימא להוציא מנחת כהנים
 אמר

דכתיב (ויקרא ג) סלת בשמן תעשה
: (סלת כלולה. האי קרא במחצת
ן. (ה) כדמפרש לקמן: כייל עושה.
כלי ונותן הסלת בשמן: כייל הוא
מן שמן כלי וכו': ^א מאי היא.

[illegible]

הגהות הב"ח

- (ב) רש"י ד"ה מאי תלמודא וכו' משמע ג"כ משוחין:
(ג) ד"ה לא לישתמיט וכו' אלף במדבר דכתיב: (א) ד"ה מנחה הבאה מנחה חלות ומנחה ריקקין כגון שהביא ה' חלות וכו' כ"ל' והשאר נמחק:
(ד) ד"ה תלמוד לומר וכו' למעט ריקקין לתיקא:

מוסף רש"י

במין כי יוויני. שמחלי
למשח אצבעו בין ריבי עיניו
ומוחק אצבעו על הראש
ואוכל עד שמגיע לעורף קום
אף שח כח X (הרעות יב.) סוף
יוונית ועשו כוח דמיון שמן
עד ראשו ואח"כ בין ריבי
עיניו ומורסן אצבעו בין
הפסדות (הרבות יב.) מורסן
השמן נאכל לכהנים.
בין רקיקון הנאסם בפי
עמון הלך מנה נשך מותר
של רקיקון נאכל לכהנים
(הקדול יב.).

רבינו גרשום

פתחהו לכל מנחת חפשה לא ממעט
 פתחיהו לקמן מרבי ליה לפתחהו
 מנחתו טע"ג דלפסחא טעור:
 לרובל כל מנחתו לפסחא. ואפילו מנחת
 חפשה: **למזל לומר אוסר.** למעשי
 ימי מרבי: **אוזיזא** כל הריקיון. שרי
 ריקיון טענין זיקה דלמ מעט שרי
 אלא דו מהי מרבי מינין שבה: **למזל**
לומר פיל. מנחת מרבי ממעט (ו') זיקה:
מאי למלחמה. לומר מה דלמ רלמ
 מלחמה שמהו שר מלחמה זיקה
 ללחמה כל מנחת כה"ס שרי אין מנחה
 פתשהו שר מנחתו: **ימי מיעוטיין.**
 עילוי(ה):

דעם"י בת"י

[illegible]

מעשיות מנחת מאפה לירא למימר דמפרש' לקמן דגבי ייקה כתיב תרי מעשוי עליה והיא [ויקרא] ג' וצבי פסחה לא כתיבי
 וּמַחֲסִיתָ: פתוח אותה פנים מנחה. ושע"ז דמנחה לא סמוך לפסחים דקרא הכי כתיב פסוח אותה פנים ויקח
 ה הכי משום דמנחה אכוליה קרא קאי: ומאי תלמודא. דלהוציא מנחת מאפה אחת דילמא להוציא מנחת כהנים: